

Cluborgaan van Beneteau Club Nederland

21e jrg. nr. 2 december 2022

IN DIT NUMMER

Uit de bestuurshut	1
Van de redactie	1
Van Griekenland naar Nederland	2
Leermomentje	9
Het roer om	9
Afsluitingstocht en Lustrum 2x	13
Zondersondergang	15
Zomer in Zuid-Bretagne	15
Voor het eerst in de Oostzee	22
Voor het eerst met een First	23
Nova Yachting info	24
Agenda en colofon	25
Nieuwe leden	25

*** KOMT ALLEN ***

21 januari 16:00 UUR

**NIEUWJAARSRECEPTIE
in DORDRECHT**

UIT DE BESTUURSHUT

Het jaar 2022 loopt op zijn einde en als jullie dit lezen is het mogelijk al 2023.

2022, het jaar waarin weer bijna alles mag. Na drie jaren van bijna niets werd alles vrijwel weer normaal. Onze activiteiten werden weer georganiseerd, de Koningtocht en de sluitingstocht. We konden ook weer verder weg, naar het zuiden of het noorden: de Piekant trok ver naar het zuiden tot aan de Golf van Moriban en de Swing en de Vela trokken naar het noorden, de Vela tot aan Bergen in Noorwegen en door de Oostzee weer terug. De Swing ging richting Stockholm om door het Götakanaal weer richting Oostzee en Nederland te gaan. Ik was met onze

Ricorrenza ook in de Oostzee en we troffen de Vela en de Swing in Strande in de Kielerfjord waar wij gezellig in een Grote Strandkorf aan de wel bekende Duitse schnitzels zaten.

Ik denk dat eenieder van jullie een leuke zonnige vakantie heeft gehad, met een eigen verhaal. Een aantal hiervan zijn te lezen in deze Après Voile. Nu, in de stille periode, is het tijd om nieuwe plannen te maken voor het komende seizoen. Het bestuur zit ook niet stil en heeft het programma voor 2023 bijna compleet (zie verderop in deze Après Voile).

[\(Vervolg zie pag. 2\)](#)

VAN DE REDACTIE

Zeilen leer je door het te doen en door de verhalen van anderen. Dit nummer staat vol met veel mooie verhalen van beginners en oude rotten. Het is daarmee weer een zeer leeswaardig nummer geworden! Deel je plannen, successen en blunders in de AV. De lezers zijn er blij mee. Veel leesplezier.

Jan Huisman en Marga Visser

apresvoile@beneteuclub.nl

Vervolg UIT DE BESTUURSHUT:

We beginnen traditiegetrouw met een Nieuwjaarsreceptie, ditmaal bij de Koninklijke Dordtse Roei- en Zeilvereniging op 21 januari om 16:00 uur. Een mail hierover hebben jullie inmiddels ontvangen.

Ook staan er een Koningstocht en een Winterevenement in de agenda en Nova Yachting gaat in juni een toertocht organiseren.

Oproep: bestuursvacatures:

Ons ledental is ongeveer gelijk gebleven, het bestuur is regelmatig bij elkaar geweest en wij hebben dringend behoefte aan vernieuwing. Tijdens de voorjaarsvergadering, de ALV, treden onze secretaris Arjen Weber en evenementen commissaris Henry van Blerk af en zijn niet herkiesbaar. Wij zoeken dus dringend opvolgers voor deze bestuursleden. Zonder de aanvulling is het moeilijk om de vereniging in de lucht te houden, dus meld je aan. Wat deze functies inhouden kun je vragen tijdens de nieuwjaarsreceptie of neem contact op met Arjen of Henry.

Namens het bestuur wens ik jullie prettige feestdagen en een voorspoedig 2023.

Evert Jochemsen - voorzitter

VAN GRIEKENLAND NAAR NEDERLAND

Ergens in het begin van 2022 was de beslissing gevallen om de Orion, een Bénèteau Oceanis 411 uit 1998 over te brengen van Griekenland naar Nederland. Door omstandigheden was ik in 2018 eigenaar geworden van dit schip. Mijn zeilkennis en -kunde was toen echter zeer beperkt. Daarom heb ik in dat jaar mijn vaarbewijs 1 en 2 gehaald en hebben we op het Haringvliet een driedaagse zeilcursus op een kajuitzeilboot (een Bavaria; ook een fijne boot) gevolgd. Gewapend met die kennis hebben we het aangedurfd om de afgelopen drie jaar bij Sunny Sailing (Lefkas) in flottielje de eilanden en de wateren rondom Lefkas te verkennen. Dat was fantastisch en inspirerend. Nadeel was echter dat ik niet kon werken aan de boot (en er was het nodige achterstallig onderhoud) en dat de boot effectief twee weken per jaar gebruikt werd en de rest van de tijd "op de kant stond". Dus wat te doen? De Orion in Griekenland laten, terwijl mijn handen jeukten om het nodige onderhoud te plegen en maar een paar weken per jaar te gebruiken of de boot overbrengen naar Nederland? Het besluit om het laatste te doen was dus dit voorjaar gevallen. Daarbij zullen we het kristalheldere water van de Mediterrane met een gemiddelde temperatuur van zo'n 28 graden overigens wel gaan missen.

Na deze keus begon het organiseren van de reis. Wat waren mijn opties? Zélf de boot zeilen over de Middellandse Zee, door de straat van Gibraltar, langs de kust van Portugal over de Golf van Biskaje, door het kanaal en in de buurt van de "Shipping Lanes" was uitgesloten. Mijn zeezeil-ervaring was veel te beperkt en zo'n trip duurt 1,5 maand. Bovendien ontbrak op de Orion de nodige apparatuur: Géén stuurautomaat, geen radar, geen AIS. Dus wat dan? Een delivery van Griekenland naar NL? Dat zou behoorlijk begroetelijk worden, waarbij de Orion alsnog met spoed met de nu ontbrekende uitrusting

uitgebreid zou moeten worden. Of de Orion naar Corfu varen (twee dagen zeilen vanaf Lefkas) en daar op een vrachtboot laten hijsen, waarna die getransporteerd wordt naar Rotterdam? Een interessante optie, maar ook kostbaar. Bovendien bood het niet echt de mogelijkheid om nog iets van de omgeving te zien. De laatste (en relatief) goedkope optie was om de boot vanuit Lefkas helemaal naar noorden van de Adriatische Zee te varen en daar in "oksel" af te meren in de Sloveense plaats Koper. Van daaruit zou de Orion dan op een trailer gehesen worden en naar haar nieuwe thuishaven, Bruinisse, gereden worden.

Qua bemanning had ik een extra schipper kunnen regelen. We moesten ten slotte toch een flink eind over echt open zee varen en ook 's-nachts, iets waar ik ook geen ervaring mee had. Vanwege de afwezigheid van de stuurautomaat had de schipper nog een extra collega geregeld voor het eerste deel van de reis i.v.m. de extra aflossingen aan het roer, gedurende de nacht. Dus met vier man sterk (Annie, mijn vrouw, Ed, de schipper, Adriana, de andere schipper en ik), zouden we op 23 augustus vertrekken vanuit Preveza (iets boven Lefkas) met als eerste bestemming een baai, tussen Preveza en Corfu in.

Aan de kade bij Preveza

Helaas zaten op 23 augustus de weersvoorspellingen tegen ("thunderstorms" werden verwacht) en hadden we ook wat technische problemen: De motor wilde niet meer starten en de schakels van de ankerketting hadden op sommige plekken nog maar de helft van hun oorspronkelijke dikte. Dezelfde dag nog

werden die euvels gerepareerd (nieuwe accu's en het slechte stuk ankerketting verwijderd).

De met een haakse slijper verwijderde schakels

De volgende ochtend was het écht zover en konden we varen. Het weer was goed en we konden een flinke afstand afleggen. Helaas moesten we veel op de motor varen, omdat de heersende windrichting vaak pal tegen was. Maar, waar mogelijk, werden de zeilen gehesen.

Het weersysteem in de verte bleef op het land...

's-Avonds arriveerden we in een baai. Daar zijn we voor anker gegaan en hebben de Orion ook nog met twee lijnen belegd aan een paar rotsen aan de wal. Daarvoor hebben we o.a. onze speciale ankerlijn voor de eerste keer kunnen gebruiken, een zogenaamde "ankarolina", een breed lint op een haspel.

De volgende dag vertrokken we vroeg en bereikten we rond 15.00u de marina Gouvia, iets ten noorden van Corfu Stad. Een mooie marina, van alle faciliteiten voorzien. 's-Avonds de prachtige Corfu-stad bezocht.

Zicht op de baai bij Corfu-stad

De volgende dag zouden we koers gaan zetten naar het noorden en een lange oversteek maken langs Albanië om uit te komen bij Montenegro. Eerst even uitchecken uit Griekenland: Met een map met eigendomspapieren (ik had voor de Orion alvast een voorlopige zeebrief geregeld, omdat het ICP lang niet overal meer geaccepteerd wordt), de paspoorten van de bemanning, een bemanningslijst, de verzekeringspapieren én een bewijs dat ik de Griekse vaarbelasting had betaald naar de verantwoordelijke ambtenaar bij de marina getogen. Deze zuchtte eens diep, nam de nodige tijd om alle documenten door te nemen, zette daarna diverse stempels en verwees me daarna naar de douane bij Corfu-Stad. Dus, taxi genomen naar Corfu-Stad, daar weer in de rij gaan staan en ook daar weer een aantal stempels gehaald en ja hoor, we konden vertrekken uit Griekenland!

Na nog getankt te hebben bij de marina zetten we koers richting het noorden, tussen Corfu en Albanië in. De wind stak inmiddels behoorlijk op en we hebben tot de avond kunnen zeilen. De zee was behoorlijk ruw en we hadden nog een extra klusje: Ik had de boot afgetankt, zoals ik dat bij een auto gewend was: gewoon helemaal vol. Dat is op een zeilboot (in ieder geval op de Orion) dus te veel. Zo kwam het dat er een paar liter diesel rond klotste in de motorbilge. De schipper en ik hebben dat zoveel mogelijk verwijderd, maar de geur van diesel, tezamen met een behoorlijk stampende boot, maakte dat ik een wee gevoel in de maag kreeg. Gelukkig snel de buitenlucht opgezocht; daarmee was dat dreigende euvel snel verholpen.

Albanië op de achtergrond

's-Nachts voeren we dus door langs Albanië. Daar in- en uitchecken was te veel "gedoe"; bovendien was er een redelijk harde einddatum voor het afleveren van de Orion in Koper. Bijzonder om mee te maken dat je 's-nachts met je zeilbootje midden op zee zit. Het zien van de zonsondergang- en opgang en de prachtige sterrenhemel was een unieke ervaring.

De volgende dag werden we nog getrakteerd op een ontmoeting met een school dolfijnen.

Onderweg legden we ook nog even de Orion stil voor een zwempauze. Dat voelde wel gek om midden op zee (300m) te gaan zwemmen. Maar het was heerlijk verfrissend.

Na nóg een nacht doorvaren kwamen we aan het eind van de ochtend aan bij Montenegro. Wij hadden onze zinnen gezet op aanmeren bij het plaatsje Kotor. Dat was twee uur varen door twee grote baaien. Daar aangekomen bleek het hele computersysteem bij de douane plat te liggen: gehacked. We konden dus Montenegro niet in! Na kort intern overleg besloten we om Montenegro te verlaten (we hadden geen keus) en direct koers te zetten naar Kroatië (het plaatsje Cavtat, vlak onder Dubrovnik). We zouden daar dus 's-nachts aankomen, iets wat we liever niet wilden. Maar het ging goed. Rustig aan de baai binnengelopen en voor anker gegaan. Nog gezocht naar het zogenaamde Q-dock, maar dit ging in het donker niet lukken. De volgende ochtend was het Q-dock zeer duidelijk zichtbaar, dus de Orion daarnaartoe verlegd.

Aanloop naar Montenegro. Een indrukwekkende entree!

Het plaatsje Cavtat. Idyllisch gelegen.

De Orion in de baai van Cavtat.

29 augustus 2022:

Deze dag hebben we Dubrovnik bezocht. Uiteraard een zeer toeristische plaats, maar zeker de moeite waard. Als je een beetje buiten de gebaande paden gaat, is het rustiger en beslist ook mooi.

Zicht op Dubrovnik en één van de vele Kroatische eilanden.

Het vlaggenlijntje was van de katrol gelopen...

Dubrovnik at night

Op 30 augustus koers gezet richting het eiland Mljet. Eerst halverwege het grote eiland aangelegd in een baai; daar lekker gegeten. We lagen aan een mooringline bij het restaurantje en met letterlijk twee stappen uit de boot zaten we aan de eettafel...

Onze schippers Adriana en Ed bestuderen het men met de Orion op de achtergrond.

Op 31 augustus arriveerden we in het plaatsje Polace, in het noorden van Mljet. Daar op de fiets een prachtig natuurgebied verkend.

Vanuit Polace zijn we dezelfde avond vertrokken en 's-nachts doorgevaren naar Split.

Wederom een flink lange etappe, met niet zo'n mooi weer, helaas.

Split is wederom een indrukwekkende, toeristische stad met veel historische gebouwen. In de marina van Split hebben we één nacht doorgebracht. Daarna, het is inmiddels 2 september, verder koers gezet naar het noorden. Weer een lange slag gemaakt, met 's-middags veel wind (6 Bft) en fantastisch kunnen zeilen. De Orion houdt zich goed, ook als het wat ruiger wordt. Onderweg overnacht in een baai. Ook de volgende etappe eindigde in een baai (Molat), waar we rustig hebben kunnen overnachten.

Zicht op Split.

Onderweg nog even wat brandstof ingenomen.

Onderweg op 2 september. Er stond een aardige deining.

De baai van Medulin met zicht op een andere Bénéteau

Een mooie zonsondergang op 3 september

Op 4 september gingen we onderweg vanuit Molat richting het plaatsje Medulin (weer het vasteland). Onderweg hadden we nog wat technische perikelen: de dynamo begon het te begeven en is in Nederland uiteindelijk ook vervangen. We konden nog wel laden via de zonnepanelen, maar dat ging niet zo hard (max. 50W). Dus, zuinig met de stroom, en ankeren op spierkracht. Dat lukte wonderwel. Op de lier kan je de handle zetten, waarmee ook de ketting in de kettingbak goed gelegd wordt. Met korte (en veel!) slagen is zo het anker weer binnen te halen.

5 september 2022: Onderweg naar Rovinj, een prachtig kustplaatsje. De overtocht was relatief kort. We meerden in een baai aan een meerboei. Was weer een nieuwe ervaring. Het ging uiteindelijk makkelijk, alhoewel het door het oog halen van de landvast wél een zekere behendigheid en kracht vroeg. Met de dinghy naar de wal gevaren en alvast verkend waar we de volgende morgen zouden kunnen uitchecken uit Kroatië. Daarna door het stadje geslenterd en lekker gegeten.

De haven van Rovinj

6 september 2022: op weg naar onze eindbestemming: Koper in Slovenië. 's-Ochtends vroeg al uitgecheckt bij de autoriteiten. Dat ging deze keer lekker vlot, zodat we snel het ruime sop konden kiezen.

Het Q-dock in Rovinj.

De overtocht naar Koper verliep ook weer voorspoedig. Er was nauwelijks wind, dus op de motor. De aanloop naar Koper was imposant: een grote zeehaven met veel bedrijvigheid.

Onderweg naar Koper

In Koper verliep het inchecken vlot en voeren we de Orion naar de plaats waar ze uit het water zou worden getild. We hadden haar, eenmaal afgemeerd, alvast ontdaan van de bimini en de sprayhood. Ook de dinghy hebben we laten leeglopen en de bodem gedemonteerd. De volgende dagen zou het hier noodweer worden. Dat werd zo erg dat de boot niet geladen kon worden en het hele transport twee dagen vertraagd raakte. In Bruinisse stond er (helaas) dan ook flink wat water in boot. Gelukkig heeft dat verder geen schade opgeleverd.

De Orion, enigszins gestript. (de mast, de giek, een deel van de reling en de metalen opbouw zouden er ook nog af gaan...)

Wij zouden onze vakantie nog een aantal dagen vervolgen in Slovenië (Ljubljana). Ook zeer de moeite waard. Mooi en ruig land (zeer bergachtig).

Al met al was het een zeer bijzondere vakantie, waar we veel indrukken hebben opgedaan en op

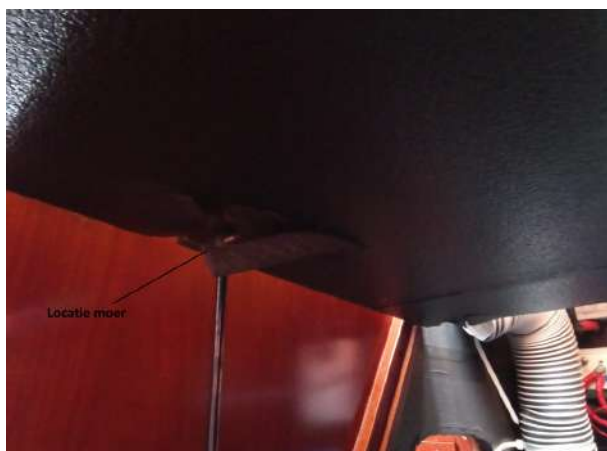
een voor ons hele speciale manier hebben gereisd. De vaarafstand was uiteindelijk ruim 1.200km.

Hans en Annie de Wilde- Orion – Oceanis 411

EEN LEERMOMENTJE

Zoals de meeste doe-het-zelvers wel weten mag je een zelfborgende moer met nylon ring maar een of twee keer gebruiken. Ik had ff geen nieuwe moer, de moer liep nog best zwaar, en zit op een locatie waar je gemakkelijk bij kan, dus toch de oude moer gebruikt. Met de bout waar het om gaat zit de gasveer aan het motorluik, de trap, word als draaipunt gebruikt en zit daarom niet echt vast.

Bij het open van het luik een knal en het luik valt gelijk weer naar beneden.

Door het trillen van de motor is de moer losgelopen en de gasveer bij het openen van het luik losgeschoten. Het gaat zo snel dat je het niet kunt voorkomen dat het luik dicht valt. De gasveer komt tegen de koelribben die op de v-snaar poelie van de dynamo zitten. Omdat de motor stil staat komen we met de schrik vrij. Als we langer op de motor varen kijk ik regelmatig even onder de trap. In dit geval had het goed mis kunnen gaan en enorme schade op kunnen opleveren.

De gasveer drukt de koelwaterslang van de boiler tegen de poelie in het ergste geval komt de stang tussen de schoepen en breekt de steun van de dynamo met alle mogelijke gevolgen. Conclusie: 30 jaar ervaring en toch een leermomentje. Een scheur in de motor isolatie en met de schrik vrijgekomen. Een ongeluk zit in een klein hoekje. In dit geval in een zelf borgend moertje.

Andries Woltjer - Oceanis 423

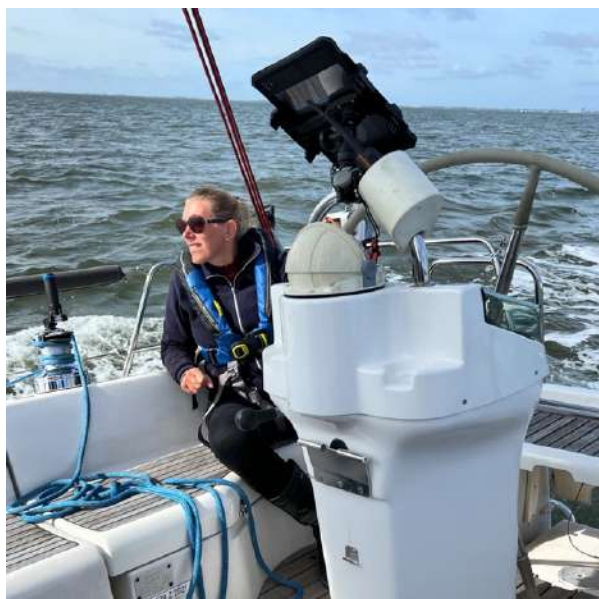
WANNEER HET ROER OM GAAT EN WIJ EEN NIEUWE WEG INSLAAN

December 2022.

Goede dag zeilers, vanaf de Stormvogel onze geliefde Oceanis 361 Clipper uit 2001 waarmee we pas drie seizoenen onderweg zijn. Jeetje wat heeft ze ons nu al mooie avonturen gegeven en wat maakt ze zeilen toch leuk. Na onze eerste zeilboot een Granada 31 genaamd "Relax" nu al een tijd ons eerste echte schip. Zo voelen wij dat. En voor u die ons niet kent wij zijn Nanno en Tekla.

Nanno

Tekla

We hebben Stormvogel rond deze tijd vier jaar geleden in onderhouden, maar weinig gezeilde toestand, kunnen kopen. Dat verhaal hebben we hier al eens gedeeld. Voor ons toen een buitenkans. In de tussentijd is Stormvogel een moderne zeilboot geworden met nieuwe zeilen, nieuwe verstaging en heel veel upgrades. Zo is ze voor ons het feestje waar we ieder weekend heen mogen gaan. En dat niet alleen! Ook door de weeks werk ik vaak vanaf de boot remote, MIFI (internet) aan boord en werken maar. De beste omgeving met het beste uitzicht zeg ik altijd. Genieten geblazen. En al een tijdje mijn handelsmerk aan het worden. Men vraagt altijd of ik in de boatoffice ben. Nou zo vaak als mogelijk!

Stormvogel 2022.

Al twee jaar zijn we bezig met een project waarin we kiezen voor onszelf en ons gezin. Ik Nanno kom uit een corporate werksituatie en heb de afgelopen 11,5 jaar bij mijn droomwerkgever gewerkt. Een Amerikaans softwarebedrijf met grote naam in de "op afstand" werk technologie. Na 11,5 jaar kom ook ik erachter, wat is de volgende stap? (Wij beide zijn op dit moment 45 jaar jong.) Die werkstap bleek niet de volgende carriërepositie te zijn waar ik voor wilde gaan maar iets waarvan ik na zoeken, coaching en een stap terugnemen tot een conclusie kwam. Waarom niet leven, zeilen en minder werken?! Gaan voor volledige eigen verantwoordelijkheid en een vrijer leven. Niet op ons 67ste maar zo snel als mogelijk. Aldus de geboorte van ons project. Andere keuzes maken in respect voor wat Tekla en ik de afgelopen 24 jaar hebben mogen opbouwen.

Dit besluit heeft ervoor gezorgd dat we een cirkel rond Juni 2025 op de kalender hebben gezet. De datum waarop we zullen vertrekken voor onbepaalde tijd zuidwaarts, de Middellandse Zee op en later de grote oversteek. Alles heel rustig we hebben geen haast en zien wel hoe het loopt. Mijn vrouw wil kinderen in psychische nood remote en op locatie helpen en ik ga mijn sales

en consultancy activiteiten uitvoeren vanaf de boot. Waarom deze datum zal u zeggen? Vertrek gewoon als dit is wat jullie willen! Wel deze datum komt voort uit het feit dat onze jongste zoon dan 18 zal zijn geworden en dan volwassen is en op dit moment niet mee wenst te gaan. Plus het feit dat Tekla mijn vrouw haar nieuwe 4-jarige hbo-studie pedagogiek voor die tijd wenst af te ronden. Tussentijds ben ik mijn eigen bedrijf gestart en gestopt met het corporate werk leven om volledig op mijn eigen voorwaarden een bedrijf op te zetten dat ik remote en vanaf de boot zal gaan runnen genaamd "New Way Of Work". Na 24 jaar in deze specifieke technische Cloud oplossingen sector te hebben gewerkt en in Corona tijd mooie technische verkoopprojecten vanaf de boot te hebben gedaan, wil ik dit doorzetten voor beginnende bedrijven in de technologie en cloudsector maar dan onder mijn eigen naam. Hoe het echt zal verlopen? We zullen het zien we staan open voor wat ons helpt de droom waar te maken. En er staat maar één ding vast. Juni 2025 gaan de trossen los.

Boatoffice.

U zal denken mooi verhaal Nanno maar wat heeft dit specifiek te maken met ons als Bénéteau club zeilers? Wel er zit een kleine twist in dit verhaal. Na veel wikken en wegen en net als met de aanschaf van Stormvogel lijstjes makend van hoe wij wensen te zeilen en recreëren? Hoe is het verblijf op de boot? Wat vinden we belangrijk? Wat voor zeilers zijn wij als we met zijn twee of met het hele gezin op de boot zijn? Zo hebben

we ook nu een lijst met punten gemaakt hoe we graag zouden willen vertrekken en willen wonen tijdens deze aanstaande reis. Waarbij ook wij altijd hebben gedacht de reis is belangrijker dan het vervoermiddel. En daarmee bedoel ik: ja een zeilboot omdat we op onze footprint willen letten en omdat ik echt niet zonder zeilen wil en Tekla graag geoorloofd wil reizen. We willen het met de natuur leven verder centraal zetten in ons leven. Maar welke boot volstaat en kan ons het comfort en "veiligheid" bieden die we zoeken in alle condities? Zowel zeilend, voor anker als ook in de havens die we zullen aandoen? In onze ogen allemaal relevant als dit je wereldje voor de komende jaren wordt. En zo zijn we na veel zoeken, praten met gelijkgestemde, onderzoek doen en zelf ondervinden erachter gekomen dat Stormvogel niet de boot is waarmee we zullen vertrekken en dat ze binnenkort in "top staat" op de verkoopmarkt zal verschijnen.

En nu? Tekla en Nanno, wat wordt het dan wel? Met welk schip willen jullie de reis beginnen? Wel het wordt een nieuwe Bénéteau. Althans één uit de Bénéteau groep. Namelijk een Excess 11, de kleinste catamaran uit de familie. Wij denken het perfecte zeilend object en de tool voor ons project om op onze manier de wereld te verkennen. Door de plaats van haar stuurstand behoudt ze enorm het dicht bij het water zijn. Het aanspringen van de boot hoor en voel je gelijk. En dat met behoud van zicht over de hele boot. Daarnaast geeft ze naar ons idee het meeste leefcomfort tijdens ons verblijf aan boord. Wij vinden haar een beauty!

Samen met Marnix van Nova Yachting zijn we dit project eind November gestart en hebben een Excess 11 besteld voor Juni 2024. Een jaar voor ons vertrek. Op te halen in Frankrijk waarna we haar voor een jaar in Bruinisse zullen vertroetelen, haar eigen zullen maken en klaar zullen stomen voor een meer "off the grid" levensstijl met vele zeemijlen in het verschiet. We kunnen niet wachten tot de dag dat we haar voor het eerst zullen zien in Frankrijk in de haven.

Nanno – Tekla – Marnix (Nova Yachting)

Tot die tijd mogen we bouwen aan dit avontuur. Het avontuur dat al twee jaar geleden is begonnen. Alles staat open. De piketpaaltjes zijn gezet. Nu doorbouwen.

U zult begrijpen dat dit verhaal veel groter is dan nu bij elkaar geschreven. Veel meer overwegingen en inzichten. Misschien genoeg inhoud voor een mooi boek. Iets voor van latere zorg.

Wij willen u danken voor het lezen van dit artikel. En het zou leuk zijn als wij als huidige en toekomstig verkapte Bénéteau eigenaren hier nog een tijdje rond mogen hangen.

Nanno en Tekla – Stormvogel – Oceanis361

Oh! En **Chewie** onze zeehond. Ja, hij gaat wel mee op reis ☺.

AFSLUITINGSTOCHT EN Viering 4e LUSTRUM (+ 2jr)

Het is vandaag 29 oktober 2022 en weer bijna een afsluiting. Deze keer van de maand oktober.

Op 12 september hadden we van het bestuur een uitnodiging ontvangen voor de afsluiting van het vaarseizoen en tevens de viering van het lustrumfeest 2020. Marius had ons opgegeven en alles was door ons goed geregeld dachten we.

Het werd 30 september. Bijtjds alles ingepakt maar ja... de autosnelweg zat een beetje erg tegen. Een paar gezellige files waardoor we aan de late kant, half zes pas, bij de boot in Enkhuizen aankwamen. We wilden toch per se met de boot naar Lelystad varen maar tijdens de overtocht werd de wind een spelbreker. Op het verkeerde moment ging hij aan de draai en moesten we heel leuk met de zeilboot op de motor.

Verzameld in de kom van de WVL

Aangekomen bij de Houtribhaven werden we hartelijk ontvangen door medeleden. We gingen na een snel kopje soep naar de steigerborrel die geen steigerborrel was. Het was ook aangekondigd als een overdekte borrel. Het gezelschap waar we in terecht kwamen was uitgelaten vrolijk. In de middag waren de medeleden al begonnen met een steigerborrel op

een der boten. In de avond werd het feestje voortgezet.

Het was leuk weer nieuwe leden te mogen begroeten. "Oude leden" waren door omstandigheden verlaat of zouden een dag later komen.

"De organisatie" stelde een palaver om 9.00 uur voor de volgende ochtend. De soos van de Watersportvereniging Lelystad was na deze aankondiging snel leeg. De bel voor de laatste ronde was inmiddels ook al geweest dus dat kwam goed uit.

Zaterdagochtend met palaver bleken er definitief vijf boten aan de rondgang Marker Wadden mee te doen. Er waren ook opstappers die welkom werden geheten op twee van de vijf boten... Voor het palaver had eenieder het avondeten besteld dat ons door de club aangeboden werd. Een kwestie van kruisjes zetten op een lijst en de boel was geregeld.

Snel naar de boten want er was gesteld dat we VOOR 11.00 uur door de sluis moesten zijn om de "wedstrijd" te kunnen starten om 11.00. De deelnemende boten vertrokken rap maar Marius nam er de tijd voor. Het bleek dat zijn horloge stil stond en dat hij daardoor niet zo'n vreselijke haast had. Daarnaast bleek dat er toch nog een vrachtschip was dat voorrang had boven een klein jachtje dat na de schutting binnen kwam van ALLE (vier) andere Bénéteau boten.

Gevolg: Iedereen was de sluis al door voordat we gestart waren uit de Houtribhaven. Nu ja... Het was wel jammer want een nieuw lid had ook een boot van onze grootte en we hadden dan eens ECHT vergelijk gehad. We hebben wel netjes de tijden op ons wedstrijdformulier ingevuld maar dat was eigenlijk flauwekul. 11.10 uur start en wij startten pas om 11.46 uur.

Van de wedstrijd hebben we dus helemaal niets meegekregen.

De tocht OM de Marker Wadden heen was wel mooi en we hebben veel gezien.

De avond verliep met een groter gezelschap dan

overdag. Om 19.00 uur waren er nog onverwachte gasten bij gekomen die toch de feestvreugde ECHT kwamen verhogen. Er werd door een vader en zoon, als ingehuurde discjockeys, nog muziek aan elkaar geplakt. Er waren nog een paar leden die een dansje waagden.

Ondertussen werden er ook nog enkele zakelijke dingen afgehandeld zoals de uitslag van de wedstrijd die geen wedstrijd genoemd mocht worden, overdracht van de wisselbokaal, afscheid van de oprichtster van de Bénétéau club, oproep om jezelf eens op te geven voor medewerking aan de activiteitengroep, maar dit nam de vreugde van het lekkere eten niet weg.

Al met al een vrolijk, ontspannen, goed georganiseerd geheel waarvoor dank verschuldigd is aan de organisatoren die het toch elke keer voor elkaar krijgen de moed erin te houden om dingen te organiseren waar dan bitter weinig op gereageerd wordt door de achterban.

's-Avonds na de tocht het diner

Voordeel van de slechte opkomst is wel dat ALS je komt je deelt in het opmaken van de begrootte kosten en je meerdere hapjes en drankjes gratis krijgt omdat het bedrag toch al wel begroot was.

Al met al een heel feestelijk gebeuren, een gezellig weekend met een beetje saai vertrek de volgende ochtend op de zondag, maar ja, iedereen ging zijns weegs.

Willy en Marius Mackaay - Ecco – First 31.7

Nieuw lid en nogmaals AFSLUITINGSTOCHT EN Viering 4e LUSTRUM (+ 2jr)

Ik ben niet zo'n schrijver maar ik kan het allicht proberen.

Dit weekend heb ik als erg positief ervaren. Ik kende niemand van jullie Beneteauclub maar in de haven van Watersportvereniging Lelystad had ik al vaker gelegen.

Op de dag van aankomst kennis gemaakt met een aantal leden en ik voelde mij meteen welkom en het was erg gezellig.

De volgende dag rond de Markerwadden gezeild met veel te veel zeil en toch de tocht zonder schade afgemaakt. Het was behoorlijk spectaculair.

Het waaide lekker door

Het was prachtig zeilweer

Gezellig nagepraat op de steiger en 's-avonds bij het diner. Het eten, ik had zeebaars, was erg

lekker en het was gezellig druk. De volgende dag van Lelystad naar Nederhorst den Berg in mijn eentje. Zeker voor herhaling vatbaar.

De boot ligt nu op kant en in april gaat ze weer het water in.

Tot volgend jaar en bedankt voor de goede zorgen

Groeten vanuit Hilversum **Jenne Scholtz**

ZONSONDERGANG

Deze keer van mij geen lang verhaal, wel een mooie foto.

Zonsondergang in de Marina Muiderzand, november 2022.

De neus van mijn Beneteau Oceanis 281 is fraai gerepareerd (zie AV no. 2 van december 2020, red.) en ik heb een mooi zeilseizoen achter de rug, ook al bezorgde het fonteinkruid in het Markermeer wel de nodige beperkingen. Ik laat de boot deze winter in het water.

Jan C. Bos – Daisy - Oceanis 281

ZOMER 2022 ZUID-BRETAGENE

Op 20 mei 2022 vertrekt de "Piekant" om 7.20 uur vanuit de Buyshaven Enkhuizen voor een trip van 107 dagen richting Zuid-Bretagne. Via Aeolus (Amsterdam), Scheveningen, Cadzand, Nieuwpoort zijn we een week later in Boulogne sur Mer, de eerste zeehondjes hebben we gespot bij Calais. Een zonnige dag volgt, door naar Dieppe en de volgende dag naar Le Havre. Op 30 mei vertrekken we, heel vroeg (5.30 uur) naar Cherbourg om bij Cap Levi 4 knp stroom mee te hebben. We belonen onszelf met een uitgebreide Happy Hour en lekker uit eten. Een dagje rust,

vlak achter de boot worden we getrakteerd op een zeehondenshow. Gedurende 6 min. werkt een zeehond een enorme vis naar binnen. We vervolgen onze trip door de race van Alderney, langs het prachtige Sark naar Guernsey. Keurig wordt het gele quarantaine vlaggetje gehesen, we zijn één van de weinigen?! Het is laag water en we blijven buiten aan de steiger liggen om morgen weer door te gaan naar St Quay. Eerst even "Engels" tanken en we besparen zomaar 100 euro vergeleken met de brandstofprijs in Frankrijk! Er is weinig wind en recht van achteren, we motoren een stuk. Later trekt de wind aan en kunnen we zeilend Bretagne binnenvaren. Drie dagen genoten van mooie natuur, wandelen, fietsen en terrasjes. Tijdens het eten in het restaurant op de haven barst een vreselijke onweersbui los. Een hilarisch spektakel, mensen vluchten naar binnen, gerechten spoelen van tafel terwijl het personeel probeert te redden wat er te redden valt. Gelukkig hadden wij binnen een tafeltje gereserveerd!

Op 5 juni vertrekken we naar Roscoff (64 mijl), een nieuw territorium voor ons. We hebben westenwind 3 à 4, het is relaxed zeilen. Vóór Roscoff ligt een rotspartij waar we tussen door moeten, een spannend moment. Navionics, op de iPad & plotter als dubbelcheck, werkt fantastisch en om 20u liggen we in een box. Na frans ontbijt vertrekken we de volgende dag op de fiets naar Roscoff, een historische plaats met leuke straatjes, winkeltjes en een mooie oude kerk. We strijken neer in een pub om te schuilen tegen de regen. De volgende dag stappen we op een overvolle veerboot naar het eiland Île de Batz, waar we 12 km wandelen om alles te zien, zoals Église du bon, de vuurtoren, Chapelle Saint-Anna en de botanische tuin. We verdienen een uitgebreide lunch voordat we de veerboot terugnemen! We blijven nog twee dagen in Roscoff en bezoeken de prachtige botanische tuin bij de haven. Op 10 juni vertrekken we om 6u 's morgens met een prachtige zonsopkomst naar L'Aber Wrac'h. We gaan verder de zee op om te

kunnen zeilen! Wat een golven hier, zo hoog dat we van het schip voor ons alleen nog een klein puntje zien!

In de haven vinden we een plek aan de buitensteiger en we gaan de volgende dag door naar Camaret sur Mer. Weer ruime wind, hoge golven, we worden flink heen & weer geklotst maar de planning is perfect! Rustig varen we door Chanel du Four, we hebben een snelheid van 9,3 knp in een flinke branding. De haven van Camaret is gezellig, aan de kade tref je nostalgische vervallen boten waar de plantjes zelfs op het dek op groeien. Er is ook een mooi kerkje en fort. De dag daarna is het prachtig weer, we wandelen 10 km langs de kust met mooie rotspartijen en strandjes. Eind van de

middag zitten we op een terras wanneer er een reddingsboot voorbij vaart met doedelzakspelers. De Bretonse sfeer komt je tegemoet, daar hoort een heerlijke mosselpan bij, we genieten. We blijven hier nog een dagje, gaan het kustpad aan de andere kant verkennen. Op dag 26 vertrekken we naar Audierne waar we in de baai Anse de St. Evette een mooring oppikken. De volgende dag gaan we door naar de rivier L'Odet bij het plaatsje Bénodet en genieten we weer van een geweldige zonsondergang. Hier hebben we een handige mooringhaak gescoord, kaarten geüpdatet en een wandeling langs de rivier gemaakt met mooie uitzichten, bloeiende planten en palmen. We verlaten Bénodet met weinig wind om 12 mijl verder Port la Forêt te bezoeken. Hier lopen we via een schaduwrijk bospad en een droogvallende baai naar het kleine centrum.

Terug op de Piekant maken we schaduw met de parasol, een zonnedakje en een schaduwdoek. De volgende stop wordt Lorient waar we het museum "Cité de la Voile" bezoeken. Er is een uitgebreide excursie langs de 7 dokken waar Duitse onderzeeërs in de tweede wereldoorlog hun basis hadden, erg indrukwekkend! Daarna gaan we de stad in waar het "Fête de la musique" in volle gang is.

Er volgt een korte trip van 5 mijl naar Île de Croix, dolfijnen vergezellen ons. Het is een klein fleurig eiland, prachtige rotspartijen en já, echt rood zand bij plage Les Sables Rouges. Van Île de Croix naar Belle Île (22 mijl) helemaal bezeild, even wachten aan een mooring, de sluis gaat open en we krijgen een plekje aan de kade in het stadje Le Palais. We huren de volgende dag een auto om dit prachtige eiland helemaal te bekijken, vanwege voorspelde regen. Langs Plage de Donnant naar Le Grand Phare met een museum en rondleiding van een enthousiaste gids. We gaan 200 treden omhoog waar buitenkomend de wind ons om de oren waait. We worden beloond met een prachtig ruig uitzicht. Met de auto hebben we alle mooie plekjes bezocht waaronder ook de Needles bij Les aiguilles de Port Coton.

We gaan verder naar Île de Houat (9mijl) maar kunnen pas om 14.30 uur vertrekken. In baai Treach er Gourhed laten we ons anker vallen, het is een mooi beschut plekje. De volgende dag met de bijboot naar het strand voor een wandeling op dit mooie eiland. Na de lunch zeilen we met 14 knp aan de wind richting Crouesty. We hebben de vaart erin en concluderen dat we net voor HW zo de golf van Morbihan in kunnen zeilen. We zeilen links de rivier Auray op en hier pakken we met veel moeite een mooring op. De volgende dag vertrekken we om 12 uur alleen op het voorzeil naar Île -aux-Moines. Prachtig is het hier, lage rotsen met mooie doorkijkjes, witte huisjes en bootjes voor anker of aan een mooring, veel natuur, het lijkt wel een sprookje!

We gaan door naar Vannes, vertrekken om 7 uur. Het wordt slingeren tussen mooringen, bootjes en ondieptes. De rivier naar Vannes is erg ondiep, we voelen de zachte grond regelmatig maar de Piekant ploegt zich erdoorheen. De draaibrug gaat vlak voor ons open om vervolgens de stad binnen te varen waar we een box aan de kade krijgen. We blijven hier een paar dagen om deze mooie historisch stad te bekijken, zeer de moeite waard. Er zijn voorbereidingen voor de Run L'Ultra Marin, een lange afstandsloop.

Tenten en podia worden opgebouwd aan de overkant van de haven. Als de lopers zijn gestart, openen de standjes, is er muziek en er zijn veel mensen. Onder luid applaus worden de lopers binnen gehaald, ook 's nachts!! We hebben er 3 dagen van kunnen genieten, van slapen kwam weinig. In totaal zijn we 5 dagen in Vannes geweest, we blijven nog even op de Morbihan en ankeren bij Arradon. Daar belandt Hans tussen wal en bij-bootje wanneer hij de motor nog even op wil halen vanwege afgaand tij, niet bezeerd dus lachen! Gelukkig is het warm dus hij kan drogen op het terras, 2 km wandelen we naar het plaatsje, klein maar fijn.

Een dag daarna verlaten we de Morbihan, eerst op de motor vanwege weinig wind. De wind wakkert aan tot 20 knp en we zeilen aan het eind van de middag de baai van Pornichet binnen. Een warme dag in Pornichet, de boulevard doet wat Belgisch aan met veel appartementen. De straatjes daarachter zijn sfeervol en karakteristiek. We vervolgen onze trip met een heerlijke zeildag naar Pornic (17 mijl), een strakblauwe lucht en wind NO 3 á 5. Eind van de middag wandelen we langs de droogvallende rivier en het Chateau naar het centrum (2 km).

Wat een prachtig stadje, héél véél terrasjes, draaimolens, muziek en veel mensen die net als wij genieten van het mooie weer. De volgende dag fietsen we in tegengestelde richting van Pornic, we volgen de kust langs strandjes en rotsen. We spotten privé vissershuisjes met kruisnetten, een totebel genaamd.

Na afloop zoeken we afkoeling in zee. Na het eten zitten we nog tot laat op het terras, te genieten van sfeer en gezelligheid, top! De volgende dag struinen we nog door de smalle straatjes van Pornic met leuke winkeltjes en ateliers. In een keramiekfabriek scoren we een vrolijk vierkant bord. Afkoelen in zee staat weer op het programma. Inmiddels zijn Corry en Johan van Kleef (oud Béneteau-leden) in de haven aangekomen met hun Hanse "Ransom". Zij varen hier al 15 jaar rond, we hebben gezellig bijgepraat, geborreld en veel plekjes & tips gekregen. Nog een warme dag in Pornic, weinig wind & veel zon. Het begin van de Franse

vakantie wordt ingeluid met een rommelmarkt, muziek en volksdansen, supergezellig hier. Tijd om weer eens te verkassen, we kiezen voor een korte tocht naar het eiland Île de Noirmoutier en vinden een plek in de haven van L'Herbaudière. Ook hier is het prachtig, in de warme zon kiezen we toch voor een fietstocht om het eiland te bezichtigen. Bijzonder was de zeezout winning, het schrapen van bergen zout dat ligt te drogen in de zon.

Op naar Turballe (23 mijl), korte tocht, weinig wind en warm, We hebben 2,5 uur gezeld daarna gemotord om in de haven gezellig bij Franse burens een koel biertje te drinken. Zij adviseren een goed visrestaurant, lekker gegeten. Bij terugkomst liggen we vast in de blubber, dieptemeter geeft 1.5 meter. De volgende dag staat er om 13.30 uur voldoende water om te vertrekken, naar Piriac sur Mer. Het wordt weer een warme dag, het is heerlijk toefen op het water en we kunnen de hele tocht zeilen. Piriac is een mooi oud stadje, het ziet er feestelijk uit met kermis, versierde straatjes, kleine winkeltjes en ateliers die nog tot laat open zijn. Om 22 uur 's avonds treffen we een plein vol

kinderen en volwassenen aan bij een poppenkastvoorstelling, wat een tof sfeertje hier! We blijven nog een dag om quatorze juillet met de Fransen te vieren. Het is gezellig bij een grote muzikent, waar we een dansje wagen en na afloop genieten van een prachtig vuurwerk bij de haven!

We gaan naar Port-Haliguen bij Quiberon waar we zeilvrienden ontmoeten, Pauline en Robin met de Windst, supergezellig! Op de fiets naar het toeristische Quiberon, waar een grote markt is met overvolle terrassen aan de boulevard. Nog een fietsdag, langs het Château Turpault, mooie viskunstwerken en een lunch op het strand. We gaan naar Saint Pierre, het smalste deel van dit schiereiland en met champagne op de Piekant en een diner op de Windst nemen we afscheid van elkaar. Zij gaan door om hun boot op de rivier La Vilaine te laten overwinteren, wij gaan langzamerhand weer noordelijker naar Locmiquélic tegenover Lorient. Een tocht van 30 mijl, helemaal bezeild onder een strakblauwe lucht. In de haven merken we pas echt hoe warm het is. We maken schaduw en doen niets.

Vannacht hebben we regen gehad, het is 's morgens wat afgekoeld. Een gezellig haventje hier, bij de capitainerie worden we vriendelijk ontvangen en er worden leenfietsen aangeboden. We bezoeken Port-Louis en het Citadelle, waar een martieme museum en het museum van de Frans-Indische compagnie is, beiden zeker een bezoek waard! We fietsen nog naar de andere kant van Locmiquélic waar een prachtig natuurgebied ligt. Van Locmiquélic gaan we naar Concarneau, een mooi vestingstadje. Hier treffen we kleurrijke Franse huisjes, winkeltjes, de Halles en ateliers. De oude Bretonse vesting "Ville Close" is mooi maar erg toeristisch. Er zijn muzikale optredens, een openluchttheater en mime op straat. Op de hoge imposante muren zien we in de verte Les Îles Glénan, een mooi ankergebied dat door veel mensen wordt aanbevolen. Loctudy is het volgende plaatsje, er is een bruiloft op het dijkje

bij de haven met een jazzband, gratis livemuziek tot later in de avond.

We krijgen regelmatig support van John en Tinie (ooit ook Bénéteau-leden). De volgende dag gaan we op aanraden van Tinie de eilandjes bij Île Glénan bezoeken en dat is zeker de moeite waard. We vinden een mooi ankerplekje in de baai bij St, Nicolas. Met ons bij-bootje gaan we naar het witte strand om te zwemmen, ijs te eten en het eilandje rond te lopen, een top plek om heerlijk te relaxen.

Dit is de verste plek van deze vakantie, de volgende dag halen we al om 8.30 het anker op en beginnen aan onze terugreis. We doen een aantal dezelfde plaatsen aan, weer een mooring bij Audiérne. Deze keer hoge golven in Raz de Sein, we worden overvallen door een flinke bui met 25 knp wind. We bereiken tussen de rotsen doorzeilend Camaret sur Mer, waar we bekenden uit de Buyshaven van Enkhuizen treffen. Gezellig zitten we even later op de Passionate bij Jaap en Sophie aan de borrel. We blijven een dagje om te fietsen naar Roscanvel, een flinke klim via steile straatjes en onverharde bospaadjes. We komen een gezin met pakezel tegen, zó kun je ook een trekvakantie houden! Bij terugkomst nog even in Camaret de 20 ateliertjes vol kunst bezocht en als afsluiting het fort bij de haven, niet heel bijzonder maar nu wel open. 's Morgens uitgezwaaid door Sophie en Jaap, we gaan naar L'Aber-Ildut. In Chanel du Four komen we veel zeilboten tegen, varende op de motor. Het is een

wedstrijd maar helaas geen wind en ze hebben inmiddels allen tegenstroom. Bij de invaart van de rivier de L'Aber-Ildut is het opletten geblazen tussen de rotsen door maar gelukkig is het goed bebakend. Helemaal aan het eind vinden we een plekje langsrij. We lopen naar het centrum langs de droogvallende baai. In de haven worden zeeschepen gelost, wier wordt op vrachtauto's geschept om afgevoerd te worden. Het schijnt voor de farmaceutische industrie gebruikt te worden, een hele business! In L'Aber Wrac'h zien we Jaap en Sophie weer, ze komen langsrij. We borrelen en happen samen, er valt genoeg bij te kletsen. Daarna genieten we weer van een prachtige zonsondergang. Via Roscoff naar Perros Guirec, waar we nog niet geweest zijn. Het is bewolkt en met 16 tot 20 knp ruime wind, is het goed zeilen! De ingang van de haven is nu 4.20 m. diep en altijd maar 5.85 m breed, goed mikken dus! De volgende dag fietsen we door de steile straten, langs sculpturen aan het strand en bewonderen we uitzichten over zee! De volgende dag kunnen we om 9.30u door het lock met voldoende water naar buiten en gaan we naar Île de Bréhat op de rivier Trieux, is bekend van drie jaar geleden. We laten om 18 u het anker zakken. We blijven aan boord, het wordt mistig. Om 1 u 's nachts gaat het ankeralarm af. In "noodtime" staan we in de kuip, we zijn niet de enigen, de wind tegen het tij, dat geeft onrust. Overal zien we dek lichten aan en schijnwerpers langs boten gaan. Als het tij doorzet wordt het weer rustig en kunnen we weer gaan slapen. Om 5.15 u bij de ochtendkentering is het weer onrustig. Het is nog donker en nevelig. Een felverlichte veerboot vertrekt om 6 u en even later gaan de eerste ankerkettingen omhoog van de boten om ons heen.

Drie jaar geleden hebben we Île de Bréhat al bekeken, nu kiezen we voor doorgaan want het is nat en nevelig. Op naar Saint Quay (voor ons ook bekend). De zon verdrijft de nevel en we komen vroeg in de middag aan in de zonnige haven van Saint Quay om lekker te relaxen. We gaan door naar Jersey we vertrouwen de service-accu's niet, ze zijn net een jaar oud, maar geven

regelmatig lage spanning aan. We gebruiken de stuurautomaat minder, doen af en toe de koelkast uit maar de meldingen blijven vaker komen. Hiermee willen we niet verder. Op Jersey leggen we aan op de wachtsteiger en kunnen pas om 22 u naar binnen. De dag erna wordt er heen en weer gebeld en proberen we oorzaken te vinden. Uiteindelijk kopen we hier een nieuwe accu, lekker dicht bij de haven. Prachtig vuurwerk vannacht en de volgende dag vieren we Hans z'n verjaardag met een Engels ontbijt, veel telefoontjes en appjes en 's avonds uitgebreid uit eten. We verplaatsen de Piekant 's avonds nog naar de buitensteiger om de volgende morgen vroeg te kunnen vertrekken. Om 6.30 u maken we los, we gaan naar Cherbourg met een mooie zonsopkomst. We worden getrakteerd op een prachtige dolfinen show. Een groepje dolfinen zwemt gedurende een paar minuten met ons mee, wauw wat een prachtig gezicht. Ze springen omhoog en duiken onder in het heldere water! Door de Race van Alderney gaan we 10,7 knp over de grond, het is een topdag! Scarlett & Ad (van BCN Zuid) liggen aan de steiger achter ons met een groepje vrienden. We bezichtigen de prachtige Zazoe die vorig jaar gerefit is en sluiten aan bij hun steigerborrel, erg gezellig!

We hervatten de terugtocht via St Vaast, bezoeken de winkel Maison Gosselin nog een keer. Je kijkt je ogen uit, het is net een museum en zeker de moeite waard. We hebben geen haast en blijven nog een dagje. Je kan vanaf hier met een amfibievoertuig naar Île de Tatihou en als het droogvalt kun je teruglopen. Dit hebben we drie jaar geleden al gedaan nu kiezen we voor een fietstocht naar Barfleur. Barfleur heeft een mooi droogvallend haventje, leuke straatjes met fort, kerkje en de hoge vuurtoren. We gaan terug over een asfaltweg, niet zo leuk maar fietst wel lekkerder.

Grandcamp Maisy staat de volgende dag op de planning. Als we in de buurt komen ligt er heel veel wier in het water. De kleine volle haven heeft smalle boxen, 3 x geprobeerd maar we zijn echt

te breed. Er is weinig ruimte om te manoeuvreren en als ook de boegschroef nog weigert vanwege al dat wier besluiten we weer naar buiten te varen. Op naar Ouistreham, is bekend voor ons maar nog wel een lange tocht (53 mijl)! We hebben eerst 6 u stroom tegen, als de wind aantrekt tot 20 knp kunnen we hoog aan de wind zeilen. Voor Ouistreham moeten we aan een volle steiger wachten bij de sluis op voldoende water. Om 22 u. kunnen we de haven in waar veel publiek langs de kant staat. Net als we vastliggen barst een spectaculair vuurwerk van minstens 25 min los. Prachtig, de Fransen weten wel wat vuurwerk is, weer een topdag! Na een rust- en klusdag gaan we naar Fécamp (40,7 mijl). We moeten een stuk motoren om op tijd aan te komen anders kunnen we de haven van Fécamp niet meer in met 1.90 diepgang. De volgende dag begint met onweer, regen en geen wind dus we slapen lekker uit. 's Middags het museum over visserij en geschiedenis van Fécamp bezocht. Het begint op de 5de verdieping met een uitzicht over de haven en stad. Het is een uitgebreid museum met veel voorwerpen van vroeger, veelal door vissers gevonden, tot zelfs uit de ijstijd.

Door naar Dieppe (32,8 mijl), Boulogne sur Mer (55,5 mijl) en Nieuwpoort. Na 85 dagen in Frankrijk te zijn geweest komen we weer in België. We vervolgen onze tocht naar Vlissingen, Scheveningen, IJmuiden, Zaandam (even langs Dekker om de kapotte accu's te brengen). Bij Aeolus kiezen we voor een dagje toerist spelen in Amsterdam. We doen een rondvaart, bezoeken het Paleis op de Dam en boven op het gigantische bibliotheekgebouw hebben we een prachtig uitzicht op het Oosterdok. Ook daar wordt zelfs gezeild. We gaan via Lelystad om de Hiswa te bezoeken. Bij de WVL is het supergezellig in de Soos waar we ook Rob en Joke (bluePassion) treffen. De volgende dag naar de Hiswa en daarna op 3 september ons laatste zeiltochtje naar Enkhuizen. We maken er een langere tocht van omdat het prachtig zeilweer is.

We hebben ontzettend genoten en denken erover om volgend jaar weer gewoon terug te gaan!

Hans Piels en Joke van den Heijkant – Piekant Oceanis 40

PRACHTIG, VOOR HET EERST ZEILEND NAAR DE OOSTZEE

Onze eerste tocht naar de Oostzee was een tocht van toeval bestaat niet, leerzaam en puur genieten.

Over toeval gesproken, naast ons in de Compagnieshaven in Enkhuizen kwamen we Jan Huisman en Marga Visser tegen, dezelfde boot (Beneteau Oceanis 331 met kielmidzwaard) en ze vertrokken ook richting Oostzee. Nadat we goede tips over de route hadden gekregen besloten we de eerste dagen met elkaar op te trekken. Het was fijn om met ervaren Oostzeegers de Duitse bocht te nemen en ook de sluizen bij Brunsbüttel. Het Kielerkanaal is ook een ervaring op zich, het hangende pontje bij Rendsburg en de enorme grote vrachtschepen onderweg.

Over leerzaam gesproken, we hadden een probleem met de motor. Uiteindelijk ontdekt dat we een gat in de uitlaat hadden. In de haven van Laboe hebben we het gat provisorisch met Sikaflex dichtgekit. Dit heeft de hele vakantie gehouden! Daarna vertrokken we via Maasholm naar Sønderborg in Denemarken.

Mooie stad, grote haven, vriendelijke mensen, heerlijk eten. Prachtig gezeild over de Oostzee, prima wind, een klein buitje, schitterende kustlijn met rotsen, kortom genieten. Inmiddels ook weer Nederlanders ontmoet die ook al jaren deze kant op varen en ook van hun goede tips ontvangen. Na Sønderborg, via de prachtige baai bij Dyvig naar Lyø.

Baai bij Dyvig

Onderweg veel bruinvissen, zeehondjes en diepe wateren (wel 35 meter diep). De dagen erna naar Avernakø, Faaborg en de haven van Søby op het eiland Ærø. Sommige havens hadden een hele smalle ingang en op de meeste eilandjes lagen

er maar weinig boten. Vriendelijke havenmeesters, prachtige huisjes en schitterende natuur. We zijn ook in Aerøskøbing op hetzelfde eiland geweest, iets meer toeristisch dan de andere plaatsen die we tot nu toe hadden bezocht. Daarna via Mommark, kleine haven, gezellige Denen ontmoet, het weer was voor het eerst minder, regen en wind maar de dagen erna weer prima zeilweer.

Hierna kwam ons 2e leermoment. Onder onze boot zat veel aangroei en we kwamen niet meer vooruit. Dus besloten we in Kappeln bij de zeer vriendelijke mensen van haven Ancker de boot op de kant te zetten. Nadat we een middag met de hogedrukspuit alle aangroei ervan af hadden gespoten gingen we weer zeilend verder. We hadden weer snelheid! Via de Schlei richting de Oostzee naar Damp, een mooie haven aan het strand. Na Damp heerlijk gezeild, prima wind, prima snelheid, puur genietend kwamen we aan in Strande. Vanaf daar begonnen we weer aan onze terugtocht via Kiel, Rendsburg, Brunsbüttel, Cuxhaven, Norderney en via Lauwersoog weer binnendoor terug naar uiteindelijk Enkhuizen.

Het was een schitterende tocht om zo voor de eerste keer de Oostzee te ontdekken. We hadden niet altijd de wind uit de goede hoek waardoor we ook best veel op de motor gevaren hebben. Maar als we konden zeilen was het puur genieten van het kraakheldere water, de vele bruinvissen en de prachtige blauwe luchten. Volgend jaar gaan we zeker weer!

Gerard en Sandra van Vliet - Chiara - Oceanis 331 kmz

HET EERSTE SEIZOEN OP ONZE EERSTE FIRST

We zagen haar vaak liggen als we uitvoeren en dachten: een mooi gelijnde en goed zeilende boot, zo een zou voor ons ook wel wat zijn. Dat ze te koop bleek, juist toen wij besloten onze trouwe, fijn zeilende maar ook een beetje krappe en basic Loper uit 1977 om te ruilen voor een wat groter en moderner schip, zagen we natuurlijk als een teken. En plots waren we de eigenaar van de DRIFT, een First 33.7, bouwjaar 1996. Met voor ons de luxe van een koelkast, oven, warm water, verwarming, douche, elektrisch toilet en een fraaie lichte en ruime binnenruimte, een heerlijk bed waarin we slapen als roosjes en het heel fijn verblijven is.

Dan vaar je naar het zout, met een boot die twee meter langer, haast een meter breder en meer dan twee keer zo veel water verplaatst dan je oude vertrouwde Loper. Een zeiloppervlak van ruim zestig vierkante meter tegen de eerdere vijftientig en een directheid die je alleen van Hollanders verwacht. Het woei lekker door, het Volkerak was onstuimig en druk, en al gauw vroegen we ons af: is die boot met ons op vakantie of wij met die boot?

Het was een stevige kennismaking met het verschil tussen een ondertuigde en een overtuigde boot. Zeveneneenhalve knoop bij 15 knopen wind en 35 graden helling? Wat deden we niet goed? We gingen hard, hingen schuin en zagen door de trimlijnen het zeil niet meer. Wat een hoop werk! Een lierhendel ging overboord,

de kuip was zo breed dat steunen op de bank aan de overzijde ook lastiger was, paniek lag die eerste dagen op de loer. We verdwaalden nog regelmatig in de tien lijnen die onze kuip binnen kwamen en een tijdlang moesten we een afvinklijst hanteren van te bedienen lijnen in welke volgorde in welke situatie. Je voelt je weer helemaal de beginner en denkt: waar zijn we aan begonnen?

Na een week trok ik de lazy-jacks uit de zaling toen ik de grootschoot fel aantrok omdat het zeil niet goed wilde staan, maar niet in de gaten had dat dat op moment het volle gewicht van de giek aan de jacks hing, die dus naar beneden kwamen. Naderhand kun je best lachen om zo'n stommitieit, maar bij 15 knopen wind met niet alleen een grootzeil dat je niet kon controleren, maar ook een fok die niet ingedraaid kon worden. Die ochtend hadden we namelijk een nieuwe soepelere lijn op de furl-trommel gedraaid - maar de verkeerde kant op... zodat de trommel leeg bleek.

De leercurve was steil, erg steil.

Maar er kwamen al gauw ook steeds meer mooie momenten, de snelheid en gang met de juiste trim, de eerste keer dat je helmstok minutenlang niet hoeft aan te raken terwijl DRIFT met een gangetje van ruim zes knopen veertig graden aan de wind soepeltjes door het water glijdt, het fijne gedrag op de golven, de eerste keer dat de spi omhoog gaat én in een keer goed staat. Een heerlijk gevoel, een fijne boot, lekker zeilen. Het idee dat je de controle hebt, en dat jouw boot - zoals elk zeilschip - weliswaar een eigen wil, een karakter en dus een gebruiksaanwijzing heeft, maar dat je samen moet bewegen, dat je vrienden wordt, en dat je op vrienden kunt vertrouwen.

(Met dank aan de aardige medezeilers die een popnageltang bleken te bezitten en ons hielpen onze lazy jacks binnen een uurtje weer op hun plek te krijgen).

Wil Boesten & Marloes Tolsma – Drift – First 33,7

BENETEAUDAG IN BRUINISSE

Nova Yachting wil op zaterdag 10 juni 2023 alle Beneteau eigenaren en zeilers uit de Benelux van harte welkom heten in Bruinisse. Het wordt dan een prachtige dag om van het mooie Grevelingenmeer en hun prachtige Beneteaus te gaan genieten. Wij kiezen ervoor het "gezelligheids" aspect te laten prevaleren, boven een competitief element. Kortom geen echte wedstrijd, maar een uitdagende, doch plezierige toertocht. Meer informatie zal spoedig volgen. Bel/mail gerust voor aanvullende informatie en/of goede ideeën.

Bij deze laat Nova Yachting ook weten dat per 1 december 2022 Ron Balfort (1971) bij Nova Yachting aan de slag is gegaan als verkoopadviseur. Ron Balfort is al sinds zijn jeugd gegrepen door alles wat vaart en inmiddels ruim 27 jaar werkzaam in de watersportbranche in Nederland en België. Door zijn enorme ervaring en grote netwerk is hij de ideale partner bij het professioneel adviseren en begeleiden van watersporters tijdens de oriëntatie en aankoop van een zeil-, of motorjacht. Ron zal zich met name bezighouden met de nieuwe Beneteau zeil- en motorjachten en het jong ingevaren aanbod van Nova Yachting.

Ron Balfort

"Ik heb er enorm veel zin in om de bestaande en nieuwe klanten van Nova Yachting te leren kennen en hen actief te gaan begeleiden in het

realiseren van hun droom, samen met het fantastische, ervaren team van Nova Yachting". Aldus een enthousiaste Ron.

Nova Yachting

NIEUWE LEDEN

Naamvoluit	Naam schip	Type schip	Thuishaven
Maarten de Held	Ghost	First 40.7	Scharendijke
Mark Wingen		nmb	
Hans Galema	Enjoy	Oceanis 37	Heeg
Marc Cornelis	Buena Vida	Zeilboot	Wemeldinge
Brian Kasto	Lesla	Firt 38S5	Lelystad
Aiko van der Iem	Neptunuz	Oceanis 320	Muiderzand
Wil Boesten	Drift	First 33.7	Goudswaard
Jenne Scholz	Arapaima 3	First 30E	Nederhorst den Berg
Gerard van Vliet	Chiara	Oceanis 331 kielmidzwaard	Enkhuizen

@BenclubNed

Beneteau Club Nederland

KIJK OOK OP www.beneteauclub.nl

[met links naar meer reisverhalen van o.a. Skadi, bluePassion en Vela](#)

VOOR IN DE AGENDA

2022

21-jan	Nieuwjaarsreceptie met diner 16.00 uur Dordrecht
25-feb	Winterevenement met div. thema's (binnen)
18-mrt	Algemene ledenvergadering
27 t/m 30 april	Hop on Hop off Koningstocht
10-jun	Beneteaudag met toertocht bij Nova Yachting Bruinisse
30 sept - 1 okt	Afsluitingstocht IJsselmeer

COLOFON

Bestuur

Voorzitter - Evert Jochemsen

Secretaris - Arjen Weber

Penningmeester - Hans de Wilde

Evenementen - Henri van Blerk en Edwin van Ginkel

Correspondentie:

secretaris@beneteauclub.nl

Redactie

Jan Huisman en Marga Visser

apresvoile@beneteauclub.nl

Advertenties

De Bénéteau-polis!

.. een polis op maat
.. persoonlijk contact
.. goede voorwaarden
.. scherpe premie

Vraag vrijblijvend een offerte aan

Suydersee
VERZEKERINGEN

T: 0227 - 712 034 info@suydersee.nl www.suydersee.nl

TEAK — INTERIEUR — EXTERIEUR

www.nautigclean.com
Professionals at its best

WASH + WAXSHAMPOO	V.A.	€ 7,50	P/Moon
WASH + POLISH + PROTECTION SEAL	V.A.	€ 42,50	P/Moon
WASH + PROTECTION SEAL	V.A.	€ 25,00	P/Moon

BENETAU-CLUBLEDEN WASH+WAXSHAMPOO € 60,00! (TOT 15 MTM)

INCL. HULL&DECK VOORRIJKOSTEN + MATERIAAL